

Εξαντλώντας το χρόνο...

Για 25η φορά, ολονέν και πιο ξέθωρες δυστυχώς, αναβιώνουν οι θύμησες της τραγωδίας του '74. Και τη μεν εισβολή μας θυμίζει η κατοχή και οι διάφορες φάσεις των συνομιλιών, ενώ το πραξικόπημα πάει να κάνει να ξεχαστεί, η ισοπεδωτική πολιτική της συντηρητικής κυβέρνησης, που βρίσκεται στην εξουσία για έβδομο χρόνο τώρα, και που δε φαίνεται να θέλει να ξεχωρίζει το Α από το Β!

Και ενώ τείνουμε να αφήσουμε στη λήθη το στίγμα της κατάλυσης της Δημοκρατίας, ασαφής και ταλαντευόμενος πάει να γίνει ο προσανατολισμός της λύσης, χωρίς να συνειδητοποιούνται οι κίνδυνοι ενός τέτοιου ενδεχομένου. Όσοι ενδιαφέρονται για την πολιτική επιβίωση της χώρας μας, δε μπορεί να αφίστανται του στόχου της Ομοσπονδίας και οποιεσδήποτε σκέψεις για αλλαγή πορείας, δε μπορεί παρά να είναι φρούδες και εξωπραγματικές.

Ιδιαίτερα επικίνδυνη, με την έννοια της δημιουργίας νέων τετελεσμένων, είναι και η προσπάθεια αλλαγών που δεν άπτονται άμεσα της λύσης, όπως η ιδέα αναγνώρισης - ακόμα και υπό τη μορφή του acknowledgement - του καθεστώτος του κ. Ντενκτάς και βεβαίως η αποδοχή συζήτησης της συνομοσπονδίας.

Αντίθετα απ'ότι κατά καιρούς λέγεται, πολύ απέχει η Συνομοσπονδία από την Ομοσπονδία. Εξανεμίζει την έννοια της μιας κυριαρχίας και δημιουργεί παράθυρα επεμβάσεων και χαλκάδες ρυμούλκησης, με ορατό το κίνδυνο μιας πλήρως εξαρτημένης .... ανεξαρτησίας, καταλύοντας ουσιαστικά οποιαδήποτε αίσθηση μιας ανακαινισμένης έστω αλλά ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας.

Παρά την πρόσφατη πρωτοβουλία των G8 - 7+1 στην πραγματικότητα - διαρκώς θα πρέπει να δίνεται το μήνυμα ότι, οποιαδήποτε λύση του Κυπριακού θα πρέπει να προέρχεται από τον ΟΗΕ και τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Και τούτο γιατί, στα πλαίσια των G8, οι οποιεσδήποτε προσπάθειες της Ρωσίας για υποστήριξη των ευρύτερων Κυπριακών συμφερόντων, δε μπορεί παρά να είναι υποβαθμισμένες και αδύναμες.

Τα Κυπριακά συμφέροντα, στο βαθμό που λαμβάνονται υπόψη, καλύτερα μπορούν να εξυπηρετηθούν στον ΟΗΕ των 186 τόσων χωρών, παρά σε συνασπισμούς, όπου κυριαρχούν οι κ.κ. Clinton και Blair.

Ένας έντιμος συμβιβασμός στα πλαίσια του ΟΗΕ, που θα διασφαλίζει την πολιτική επιβίωση της χώρας και θα αφήνει ανοικτά την προοπτική, θα πρέπει να είναι η μοναδική και αταλάντευτη μας επιδίωξη, αφού ο χρόνος για την Κύπρο και το λαό της εξαντλείται επικίνδυνα.